

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 września 2018 r.

wniosku Sądu Okręgowego w K.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 11 czerwca 2018 r., sygn. akt V K [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonego M. P. Sądowi Okręgowemu w Z., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wskazał, że „z wydanych przez biegłych sądowych opinii, dotyczących stanu zdrowia i możliwości udziału w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w K. oskarżonego M. P., w sposób jednoznaczny i kategoryczny wynika, że stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na odbycie podróży do K. i tym samym – na udział w procesie, który toczyłby się przed właściwym miejscowo Sądem Okręgowym w K.” Zdaniem Sądu „jedyną możliwością przeprowadzenia (w ogóle) postępowania w przedmiotowej sprawie, jest przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu, najbliższemu ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego, a zatem Sądowi Okręgowemu w Z.”.

Odnosząc się do tego wystąpienia, Zastępca Prokuratora Okręgowego w K. wyraził pogląd o braku podstaw do przekazania na obecnym etapie postępowania sprawy M. P. innemu sądowi równorzędnemu. Zgłosił również liczne zastrzeżenia co do opinii, która wskazuje na niemożność stawienia się oskarżonego w sądzie [...], jak też zwrócił uwagę na potrzebę poczynienia ustaleń, czy oskarżony w ostatnim czasie nie odbywał dłuższych podróży.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wystąpienie tego Sądu jest co najmniej przedwczesne, bowiem nie można przyjąć, że w jego rozpoznaniu pozostaje jako osobna sprawa M. P.. Akt oskarżenia obejmuje tego oskarżonego oraz kilkadziesiąt innych osób. Co prawda Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 9 marca 2018 r. wyłączył sprawę oskarżonego M. P. do odrębnego rozpoznania i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z., jednak postanowienie to zostało w całości uchylone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKz [...]. Przy uchyleniu postanowienia w całości, nie ulega wątpliwości, że straciła na aktualności tak decyzja w przedmiocie właściwości sądu skutkująca przekazaniem sprawy M. P. Sądowi Okręgowemu w Z., jak i decyzja o wyłączeniu sprawy tego oskarżonego. Wynika to również z uzasadnienia postanowienia Sądu odwoławczego, w którym wskazano, że „na chwilę obecną decyzja o wyłączeniu sprawy oskarżonego M. P. do odrębnego postępowania jawi się jako przedwczesna”. Zapewne miał to na uwadze Sąd I instancji, gdy w postanowieniach z 16 kwietnia 2018 r. oraz 15 maja 2016 r., dotyczących dowodu z opinii biegłych wskazywał, że proceduje „w sprawie M. P. i innych”. Zwraca też uwagę okoliczność, że w skierowanym do Sądu Okręgowego w K. piśmie z 8 czerwca 2018 r. wyznaczone na 11 czerwca 2018 r. posiedzenie prokurator postrzegał jako mające się odbyć „w przedmiocie wyłączenia i przekazania sprawy oskarżonego M. P. zgodnie z właściwością miejscową i rzeczową do Sądu Okręgowego w Z.” (w aktach sprawy brak jest zarządzenia o wyznaczeniu posiedzenia).

W tym stanie rzeczy wystąpienie do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. Sąd Okręgowy w K. powinien poprzedzić postanowieniem o wyłączeniu sprawy

M. P. do odrębnego rozpoznania. Niezależnie od tego powinien mieć w polu widzenia istotne argumenty prokuratora, wskazujące na wadliwość opinii biegłych z zakresu neurologii i ortopedii, dotyczących stanu zdrowia M.P. w kontekście zdolności do podjęcia przez niego dalszej podróży oraz na konieczność zasięgnięcia opinii instytucji specjalistycznej, jak też pozyskania stosownej informacji z Komendy Głównej Straży Granicznej. W kontekście dobra wymiaru sprawiedliwości trudno też pomijać podniesione przez prokuratora okoliczności rzutujące na ekonomię procesu w razie odrębnego rozpoznawania sprawy M.P..

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.